Стогнала ніч. Вже гострі глиці
Проколювали більма дня,
І синьо-золоті грімниці
Дражнили відгульня-коня.

Розбурхалася хмар армада,
А ти опалена в огні,
Ти вся любов і вічна зрада,
Летіла охляп на коні.

Під копитом тріщали ребра,
Впинались очі в образи
А ти розпліскувала цебра
Передсвітанної грози.

Із бур, о молода гонице,
Ти пролила своє дання —
І світом гомін і стрілиці
Дзвінкокопитного коня.

ЧЕРВОНИЙ ШЛЯХ. 1923, ч. 9, с. 40; передрук із збірки ПРОРОСТЕНЬ. Київ, 1926, с. 17-18.